

ГОДИНА XVIII.

НОЕМВРИЙ 1939—1939

ЧН. 3.

Одобрено и препоръчано отъ Министерството на народното просвѣщение съ
окръжно № 4613 отъ 11 декември 1936 година.

ХРИСТО СПАСОВСКИ

Нѣщо преди две години азъ и нашиятъ покоенъ редакторъ Добри Чолаковъ посетихме Военно историческия музей въ София. Посрѣщна ни любезно Директорътъ на музея и ни разведе изъ залитѣ, като ни обясняваше по-забележителнитѣ работи. По едно време ни спрѣ предъ единъ снопъ пики (маждраци) отъ руска кавалерия.

„Тѣ — каза ни той — сж свидетели на единъ отъ най-голѣмитѣ подвизи презъ свѣтовната война. За тоя подвигъ вече се говори и въ нашата и въ чуждитѣ военни академии.

„На Никулденъ една конна руска дивизия замисля да поднесе на руския императоръ като даръ за именния му лень една победа надъ българитѣ. Узнала, че почти цѣлата наша кавалерия се намира на почивка въ едно близко село, решава да я изненада и да я разгроми. Между тия две конни части се намиралъ само една наша пехотна рота отъ 250 войника.

„Раздвижва се цѣла стена отъ тежко въоръжена конница. Сжщо като въ народнитѣ ни пѣсни:

Конъ до коня, юнакъ до юнака,
Сабитѣ имъ като ясно слънце,
а маждраци като гжста гора.